

Designer med hjärtat i Vitemölla

Födelsedagsprofilen

Namn: Hans Ehrich, världsberömd produktdesigner.
Fyller: 65 år den 25 september.
Bor: Gammalt fiskarhus i Vitemölla, bostäder i Stockholm och Berlin.
Familj: Nej.
Aktuellt: Fortsätter med nya, än så länge hemliga, projekt som industridesigner.

► Hus som jag, står det på den egendesignade gröna grinden in till **Hans Ehrichs** glatt rosa hus i Vitemölla. Orden väcker nyfikenhet, husets ovanligt rosa men ändå stilfulla färg likaså. Handtaget till grinden påminner om växelspaken i en bil.

– Det är viktigt att förse allt med en särskild slags ”knorr”, säger Hans Ehrich. Det är det som skiljer god design från medelmåttig.

Däri ligger också en del av framgången bakom hans och kollegan Tom Ahlströms företag A&E Design som bland annat är företag bakom Jordans diskborste, museifällpallen Stockholm samt den röda könummerapparaten som faktiskt också blev frimärke för två år sedan, för att nämna några verk som blivit kända.

Varor som alla nått långt över Sveriges gränser.

Fritidshuset i Vitemölla är stilfullt inrett. Hans Ehrich har bland annat byggt ut för att få plats med ateljé och badrum.

Flera gånger under intervjun säger han att hans föräldrar inte skulle ha känt igen sig. Han pratar mycket om sin uppväxt. Föräldrarna, kosmopoliterna Karin och Otto Ehrich finns med oss där vi sitter i vardagsrummet i form av två tavlor på väggarna.

– Själv vill jag inte kalla mig kosmopolit men jag har alltid känt mig som en europé, säger Hans Ehrich.

Kanske inte så konstigt med en tillbakablick på hans uppväxt då han bott i såväl Finland, Sverige, Schweiz, Tyskland, Spanien och Italien.

Överklassfamilj

Hans förs tar tid i livet var minst sagt dramatisk. Han föddes mitt under andra världskriget i ett välbärgat hem. Fadern var humanist från Tyskland som emigre-

Vad ”Hus som jag” står för är upp till varje betraktare att avgöra säger Hans Ehrich, mannen bakom många kända vardagsföremål. Han tillägger att man kan tolka det som att huset är präglad av sin ägare.

BILD: KRISTINA ERIKSSON

rat till Finland i opposition mot nazismen.

– Det har slagit mig många gånger att jag, till skillnad från mina generationskamrater, har gjort en omvänd klassresa. Jag rådde födas i en synnerligen välbärgad överklassfamilj då min fader var skeppsredare samt industri- och finansman, berättar Hans.

I familjens jättelika villa i Helsingfors lät fadern inrätta ett eget dagis till sin förstfödde son. Tolvrumsvillan låg i direkt anslutning till Finska viken med tillhörande pampig ångbåtsbrygga.

Men allt var inte idyll, andra världskriget kom som en svart skugga, sovjetiska bombangrepp medförde att betäckning i bunkrar blev vardagsmat under Hans första år.

– Långt innan jag så mamma och pappa kunde jag utbrista bom, bom, bom, berättar Hans och syftar på Sovjets bombangrepp.

Andra världskrigets utveckling fick förödande konsekvenser för familjen. När Sovjetunionen invaderade stora delar av Finland gick samtidigt order från Moskva ut att alla tyska

medborgare i Finland skulle arresteras och överlämnas till Röda armén.

Hans familj flydde till Sverige och hans far fick lämna allt han ägde kvar. Hela egendomen övergick i sovjetisk ägo.

– Jag är ändå glad över att det blev som det blev. Man kan tänka sig vilken slags människa det blivit av mig om jag fått ta över på pappas imperium. I stället hade jag förmånen att få uppleva en helt sagolik barndom, säger Hans.

Fadern sadlade om till konstnär och familjen flyttade mycket. Hans mamma var en rastlös själ som inte trivdes någonstans. Först bodde familjen i Stockholm, följt av Lund där Hans började sin skolgång, Schweiz, München, Barcelona och Rom där han gick hela sin gymnasietid. Modern var den som ville flytta, fadern den som valde ut

platserna, alltid vackra.

– Vitemölla kom att bli den enda fasta punkten i min tillvaro. Allt annat var föränderligt, säger Hans.

1948 köpte föräldrarna det då nedgångna huset i Vitemölla och här i det gamla fiskehuset, som kom att bli lejets första sommar-

hus, tillbringade familjen alla somrar. Hans skröder inte orden när han beskriver Vitemöllas betydelse.

– Det är paradiset på jorden.

På ett bord i huset fladdrar lågan från ett ljus. Rummet intill har Hans inrett till ateljé och här finns alla hans kända

vardagsföremål. Redan tidigt fick Hans veta av sina föräldrar att han ”skulle bli” arkitekt.

– Redan som 5-6-åring konstruerade och tillverkade jag mina leksaker själv, bland annat massor av olika flygplansmodeller, minns Hans.

Hans planer tog dock en

vändning efter att han som 13-åring läst designern Raymond Loewys bok *Fulhet* säljer dåligt. Då insåg han att det var industridesigner han var ämnad att bli.

Italien, där Hans då bodde, var världsledande inom design men någon högre utbildning fanns inte där så Hans sökte till Konstfack i Stockholm och kom in.

Uppdrag för Anza

Under utbildningstiden träffade han sin nuvarande kollega Tom Ahlström och de var de första i Konstfacks historia som startade designverksamhet direkt efter avslutad utbildning.

Första uppdraget var ett kylskåp, det andra var kontakten med penselfabriken Anza, 1968 kom en serie med ergonomiska målarpenslar. Längst har diskbors ten från Jordan hängt kvar. Diskborsten är ett exempel på den tidlösa design som Hans hela tiden strävar efter att uppnå.

– Design är lika gammalt som mänsklighetens historia, säger Hans. Den världsberömda italienska designen härs tamar ända från etruskerna.

Trots sina 65 år har Hans

inga planer på att trappa ner arbetstempot.

– Åldern har inte påverkat min kreativa förmåga. Jag kommer att fortsätta precis som min pappa gjorde, säger han.

Just nu arbetar han med en ny typ av belysning för en italiensk uppdragsgivare samt med elektro teknisk utrustning för en svensk tillverkare.

Vi vandrar ut till den egendesignade grinden för att fotografera.

Här såg Hans till att få havs utsikt förra sommaren genom ta bort den höga häcken som förut skymde huset. Bredvid huset ligger garaget smyckat med ett italienskt ordspråk. ”Kvinnor och motorer, glädje och smärta”. Hans skrattar när ordspråket kommer på tal och säger att trots sin ålder har han inte varit gift. Det skulle i så fall vara med designen.

Septembdagen är ovanligt mörk men teet och de nyinköpta kaffebröden från Kivik lyser upp tillvaron. Det är här i paradiset i Vitemölla Hans ska fira sin födelsedag.

Pia Holmberg